

* *

Но нека видимъ, какво се случи съ заспалия.

Преди нѣколко дена той тежко заболѣ и остана почти неподвиженъ край огъня, лежещъ върху животински кожи. Студътъ бѣше непоносимъ за него. Последнитѣ 4—5 дни той можеше още да разговаря, но отъ тогава изгуби съзнанието си. На задаванитѣ му въпроси не отговаряше. Отъ време на време си полуотваряше очитѣ. Тѣ гледаха неподвижно само въ една точка. Ето вече два дни, отъ какъ очитѣ му се затвориха за винаги. Околнитѣ на болния нѣмаха понятие за болестъ. Тѣ не знаеха, що е това смъртъ. Старейшинътъ, който имаше вече повече опитностъ, обясни че отъ този сънъ специятъ не може да се пробуди. Той се преселва нѣкъде другаде и само отъ време на време ще се явява, но не винаги това му появяване е желателно. Той дохажда много пжти страшенъ, жестокъ и понѣкога лошо отмъщава за сторенитѣ му злини и нанесенитѣ му обиди. Старецътъ добави, следъ това, че нужно е да се направи всичко онова, което може да бжде угодно на мъртвия и почна да дава нареждания.

Даде заповѣдь на ловцитѣ да заминатъ и непрѣменно да донесатъ ловъ, а самъ той остана въ пещерата да се погрижи за останалото.

Щомъ мъртвецътъ продължава да живѣе, естествено ще има нужда отъ жилище. Пещерата е голѣма и за него, следователно, има мѣсто.

Деца безгрижно продължаваха да си играятъ край огъня. Всичко това, което ставаше наоколо, не ги интересуваше. Нито една сълза въ очитѣ на възрастнитѣ не се явяваше, защото тѣ не чувствуваха скръбъ и нѣмаше, защо да скърбятъ. Тѣхниятъ другаръ ги напуска, разбира се не за винаги. Той пакъ ще се яви единъ день, но всички желяеха дано не бжде само сърдитъ.

Женитѣ сега имаха много грижа около него. Обкичиха го съ любимитѣ му накити, направени отъ черупки, плодове, мъниста отъ кости, и глина. Боядисаха му лицето съ червена боя. Мажетѣ приготвиха множество стрели и копия. Направиха му новъ лжкъ. Избраха 2 — 3 отъ най-хубавитѣ сждове и една остра, малко употребявана брадва.

Следъ обѣдь ловцитѣ се завърнаха. Донесоха дивечъ. Всички се наядоха до насита, но най-хубавитѣ кжсове отъ месото оставиха за мъртвия. Храната поставиха въ глинени сждове.

Старейшинътъ, съ запалена главня и малка прѣстена лампичка, обикаляше изъ завоитѣ на пещерата. Той избра най-удобното мѣсто, което ще бжде предназначено за ново жилище на мърт-